

“BAŞÖRTÜLÜ VEKİL YOKSA OY DA YOK”

Hakem Haklı Bayanlar

İstanbul Büyükşehir Belediye Spor’un Bozbaykuşlar diye bir taraftar gurubu var.

İlginç çocuklar.

Bazen çalan bir düdüğün ardından “Hakem haklı beyler” diye pankart açıyorlar, bazen “Sorun sizde değil, bizde” diye...

İroninin dibini buluyorlar çoğu zaman.

Tabi bu arada Türkiye futbol tarihinin en farklı, en zeki taraftar gurubu “Çarşı”nın da tozunu atıyorlar.

Pankartlarından birinde Teknik Direktör Abdullah Avcı’yı da “hacıyatmaz”dan esinlenerek “avcıyatmaz” diye resmetmişler.

Güzel iş doğrusu...

Neyse buraya sonra döneceğiz.

Bulaşan Kadınlar Hacım, Bulaşan Kadınlar Değil!

Geçtiğimiz günlerde kendilerini gazete sayfalarından, televizyon ekranlarından tanıdığımız bir gurup kadın “başörtülü vekil yoksa oy da yok” başlığı altında bir bildiri yayınladılar.

Yetmedi kendileri gibi düşünenlerin desteklemesi ve toplumsal talep oluşturması için imza kampanyası başlattılar. (<http://basortuluadayyoksaoydayok.wordpress.com/> Adresinden imzalarınızla başörtülü vekil istediğinizi sizde belirtebilirsiniz.)

Buraya kadar sorun yok!

Benzerlerine daha önce de rastladığımız, “Bulaşan Kadınlar”ın benzerlerini daha önce de yaptığı kampanyalardan biri bu...

Kampanyayı ilginç kılan iki şey söz konusu;

Birincisi KADER’in (Kadın Adayları Destekleme ve Eğitim Derneği) yönetim değişikliği ile birlikte eski katı ve kaba söylemini terk ederek başörtülü milletvekilliğini açıkça desteklemesi; ikincisi ise buna mukabil muhafazakâr denilen mahallenin aynı tornadan çıkma bahanelerle başörtülü milletvekilliğine itiraz etmesi.

KADER'in geç de olsa doğruyu bulmuş olması alkışı hak ediyor söyleyecek sözümüz yok, eski defterleri açacak da değiliz. Ancak muhafazakâr kesimin geçmiş söylemleriyle çelişmek pahasına ortaya koyduğu -hadi nezaket gösterelim- U dönüşü üzerinde konuşulmayı gerektiriyor.

Mesele Sibel Eraslan Değil Ali Bulaç!

Birkaç nedenden dolayı mesele Sibel Eraslan değil. Öncelikle Sibel Hanım, başlarda içinde bulunduğu ve katkı sunduğu bu çalışmadan bir nedenle soğumuş ve ayrı düşmüş olabilir.

Ayrı düşerken kullandığı üslubu kabul etmemekle birlikte bunu olağan karşılayabiliriz.

Elif Çakır'ın itirazlarına ve dahi kampanya çerçevesinde “ön şartlı oy kullanma” çağrısına yapılan itirazlara da tahammül gösterilebilir.

Ama Ali Bulaç'ın Zaman gazetesinde yayımlanan yazısının hiçbir kitapta tevili yok!

Ali Bulaç özetle kimi kadınların başörtüsünü ticari bir simgeye dönüştürerek kişisel rant ve statüye çevirdiğini, kampanyanın kötü niyetli birileri tarafından yönlendirildiğini ve kampanyayı düzenleyen kadınların zavallı saf'lar olduğunu, bazı casusların kadınların arasına sızarak dinin içini boşalttığını yeni bir ekabir takımı inşa edilerek halka tepeden bakıldığını, geleneksel değerlerin aşağılanarak devşirme fikirlerle Müslümanların zihinsel kodlarının değiştirilmeye çalışıldığını ama en önemlisi AKP'ye zarar verildiğini iddia ediyor.

Bugünkü yazısında ise Bulaç (04.04.2011, Zaman) “...kastettiğim özel bir şahıs değil, bir şahs-ı manevi, gelişen bir profildi” derken aslında -kimleri kasdettiğini hepimiz biliyoruz- geri adım atsa da dediğim dedik demekten imtina etmiyor. Hadi daha açık söyleyelim laf kalabalığına getirip, AKP'nin kapatılmasına sözü dolayıp topu taca atıyor!

Dinin İçini Boşaltan ve Dini Kimlik ve Kisvelerle Menfaat ve Statü Tesis Eden Kim?

Ali Bulaç eğer bir hafıza kaybı sorunu yaşamıyorsa siyasal İslami hareketlerde (bu hareketlere AKP'de dahildir) kadının rolünü ve üstlendiği sorumluluğu biliyordur.

Particilerin, kadının saçının tek bir telininin dahi görünmesinden imtina eden particilerin, kadınları yalnız başlarına kapı kapı dolaştırarak nasıl oy dilendirdiğini biliyoruz.

Kadının kapalı bir ortamda bir erkekle yan yana kalmasından duyulan rahatsızlık ve hassasiyet hala akıllarımızda.

Aday olabilmek için başörtülü eşlerin fotoğraf karelerine zoraki sokulduğu günlerde çok geride kalmadı!

Kaldı ki her işi yapan ama hep geride kalması ve kocasının gelecek hesapları için kendisini feda etmesi gereken de hep kadın oldu.

Erkekler İslami bir zorunluluk olmamasına rağmen günlük kişisel ihtiyaçlarını bile “İslam böyle söylüyor” diye kadınların üzerine yıktılar.

Bunu yaparken dinin içini boşalttıkları ve kişisel keyifleri için İslam’ı kullandıklarını hiç düşünmediler.

Yetmedi! Yerel yönetimlerle birlikte Müslümanlar parayla “beştaş” oynamaya başladılar.

Artık Müslümanların güçlü ve zengin olması gerekiyordu. Müslümanların holdingleri, ulusal ve uluslararası şirketleri olmalıydı.

Bunu tesis edebilmek için gerekirse herhangi bir bankadan faizli kredi alınabilirdi!

Müslüman erkekler dinin içini boşalttıklarının hala farkında değildi (öyle miydi acaba).

Şirketlerine, holdinglerine farklı dünya görüşlerinden insanlar geliyordu, yapılması gereken ortaklıklar vardı ve artık başörtülü çalışanlar vitrinde şık durmuyordu.

Önce bir başörtülü yanında da mini etekli ile dengelediler şirket profillerini. Sonra başörtülülere mutfağa ve temizlik odasına gönderdiler. Müslüman erkekler nedense dinin içini boşalttıklarının yine farkında değillerdi.

Tamam, başörtüsü sorunu vardı ve bu yeni yetme zenginler bazen eski günlerini hatırlayıp üzülüyorlardı. Böyle zamanlarda ne yapabileceklerini düşündüler.

Okullarından atılan, mesleklerini yapamaz hale gelen kadınlara iş veremezlerdi. Şirketlerinin kamuoyundaki algısını düşünmek zorundaydılar.

Ama kendilerini de rahat ettirmeliydiler. Yanımızda çalışmıyorlarsa, evimizde otursunlar dediler. Bazen ikinci, bazen üçüncü evlilik tekliflerini her yerden kovulmuş, aşağılanmış, elleri kolları bağlanmış kadınlara yaptılar.

Ve yine dini ifsad etmemiş, içini boşaltmamış her şeyi “Allah rızası için yapmışlardı”.

Bugün siyaset sahnesinde rol alanlar dahil, geçmişte rol üstlenmişler dahil, bugün gazete sütunlarında kalem oynatanlar televizyon ekranlarında ahkam kesenler dahil neredeyse istisnasız bütün erkek takımı sahip oldukları statüyü kadınların emeğine borçludur.

Elbette kadınlar arasında da nakısalılar mevcuttur, elbette kadınlar arasında da arızalılar bulunmaktadır. Ama eğer bir kıyas yapılacaksa 28 Şubat’ta kimin dik durduğu, kimin teslim

olduğu; kimin pazarlık ettiği, kimin hiçbir Őeyini satmadığı karŐılaŐtırılırsa insan yüzüne bakacak hali kalmaz hemcinslerimin!

Utanmadıktan sonra dilediđini yapmakta hürdür insan...

AKP meselesine gelince: “Başörtülü aday yoksa oy da yok” hepsi bu...

İyi de meselenin Bozbaykuşlar’la iliŐkisi ne?

“Hakem haklı bayanlar!”

Hakemi siz seçtiniz, Őimdi itiraz etmeye hakkınız yok!

“Hacıyatmaz hanımlar!”

“Sorun sizde değil, bizde” diye pankart amanın vaktidir.